

*Jag har just gått igenom trädgården nu på morgonen och funnit att körsbär
och härenträd redan stå i blom, och äppelträden ha stora röda knoppar
Så nu må tro, att här är vackert.*

Ur Selma Lagerlöfs brev till Nils Holgersson, 1939

Selma Lagerlöf och Ruth Brandberg.

När Selma Lagerlöf köpte tillbaka Mårbacka 1908 var hon fast besluten att återställa den nedgångna trädgården. Detta skulle göras i enlighet med det utseende trädgården fått då hennes far, löjtnant Erik Gustaf Lagerlöf, lät anlägga den på 1860-talet. Björkallen vid Landsvägen, därmen, de stora parkträden, hängasken framför huvudbyggnaden och Toddylunden fanns kvar från hennes barndom.

Till sin hjälp hade hon trädgårdsmästaren Ruth Brandberg, som var utbildad i England. Hon ansvarade för trädgården 1909-1911. Några år därefter tillkom två nya inslag i trädgården – soluret och påfåglaarna.

Selma Lagerlöf använde trädgården som inspirationskälla för sina romaner, där Toddylunden och fruktträden utgjorde romantiska och effektfulla scenerier.

Under många år drevs här en handels-trädgård under ledning av trädgårdsmästare Gerhard Andersson (Adén). Under hans tid odlades grönsaker och prydnadsväxter under fruktträden i nordost.

Trädgården på Mårbacka bevarade Selma inte bara som en klenod att bevara, utan också som något att utveckla. Trädgården förändrades flera gånger under hennes livstid. Anläggningen vi ser idag motsvarar i hög grad det uttryck som skapades omkring 1925.

Ellen Lundgren, Gerda Lagerlöf och Ruth Brandberg.

»Jag kände på tungan smaken av de daggfriska, solmättade astrakanerna, och jag sa till mig själva, att jag måste laga, att jag kunde återförvärva Mårbacka för att än en gång få äta av dessa äpplen.»

Ur Höst.